

מאז שהופיעו הפתקים עם המשולש האדום המאיים - צו פיוס - על מרקע הטלוויזיה ונמסרו שם במעמד חגיגי לנשיא המדינה-ובימים האחרונים אף נערמים בתיבת הדואר שלי, התחלתי לשים לב לתופעה מוזרה זו .

בשינוי על אמרת שופט אמריקאי בעניין הגדרת פורנוגרפיה, אפשר גם לומר כאן: "אני מבחין בשקר, אם אני נתקל בו (I know a lie if I hear one)". לא שקר אחד מפיצות הגלויות, שמטיפות להבנה (מה הבנה - פיוס!) בין דתיים לחילוניים, מופץ כאן צרור שקרים, בתחכום פרסומאי רב, כדי לטשטש מציאות שונה מזו, שהפוליטיקאים הדתיים היו רוצים לצייר בעיני הציבור הרחב. מציירים תמונה לפיה הציבור בארץ מתחלק לשני מחנות, דתיים וחילוניים, שווים בגודלם, כשהחילונים אינם יודעים מאומה על היהדות (אחרת לא היו חילונים). צריך לפקוח את עיני החילוניים על דרכי הנועם של היהדות, ללמדם תורה ואם לבסוף החילונים ידעו מהי היהדות, בודאי יחזרו בתשובה בהמוניהם והפירוד בעם יימנע. ואם כל העם יכיר ביהדות, ודאי יכיר גם בארץ ישראל השלמה. הפיוס - כהבנת מפיצי הגלויות - משמעותו לקבל כעובדה, שרוב העם דבק בתורה ועל המיעוט החילוני לקבל את הדין ולהשלים באהדה עם וויתור על חופש המחשבה והרציונאליות. זה פיוס!

השקר המרכזי, כמובן, בהעמדת הפנים כאילו, בדומה לפיצול הפוליטי, הפיצול בין חילוניים ודתיים בציבור הישראלי הוא חמישים אחוז לכל צד. שקר והטעיה גם לטעון, שלחילוניים אין מושג ביהדות. הציבור החילוני הרחב, שהוא גם הרוב מכריע של תושבי ישראל, פשוט אינו מתעניין "בביצה שנולדה ביום טוב". הציבור החילוני בארץ, להבדיל אולי מהציבור החילוני היהודי האמריקאי, מעורה יפה מאוד בערכי היהדות הדתית. אלא שאין אלה בהכרח מאוויי חיי. אורח חיי של האיש החילוני אינו מותנה בחישובי מילוי מצוות והשקפתו הפוליטית, לימין או לשמאל, אינה מוכתבת ממסורת דתית. האיש החילוני חי את חיי בהתאם לצו המוסר שחל על כל שותף בקהילת בני האדם - ואין צורך בתכתובים ממוחמד, האפיפיור או הרב שך. הסינים יודעים עיקרון זה כבר אלפי שנים .

בקשה אחת מפנה 'המחנה' החילוני (שאינו "מחנה" ואיש חילוני אינו רואה עצמו אידיאולוגית קשור ל"זרם" כלשהו) למיעוט הדתי: לעולם איש לא ימנע מכם למלא אחר מצוות התורה - אך עשו זאת בד' אמות ביתכם, בצנעה ואל תכבידו על אלה שאינם מעוניינים בכך. קיימו את המצוות בכל לבבכם ובכל מאזככם - ואל תפגינו את דתיותכם כביטוי להשקפה פוליטית. אולי יבינו אחדים מכם, שהופעה חיצונית, בלבוש ובדיבור, אינה בהכרח פרסומת לאדיקות ומראהו של אדם כדחליל מתהלך אינו מחתימו על יראת שמים .

לא - אין מקום ל"פיוס" עם קהל שאדיקותו אינה אלא פוליטית (ומטרתו חליבת קופת המדינה). ייעלם מהציבוריות ויבטא את דתיותו ברוחניות צרופה; אזי אין גם צורך בפיוס.